

Umělá inteligence: 13. Skutečná hrozba umělé inteligence

Umělá inteligence

Skutečná hrozba umělé inteligence

Zdá se, že pokaždé, když se otočíme, se objeví nová starost o umělou inteligenci. Umělá inteligence se chystá převzít kódy k odpalování jaderných zbraní a všechny nás zabít. Nebo se jen chystá vypnout elektrickou síť? Nebo snad jen internet?

Počkat, nechystala se nás zotročit a využít jako zdroj energie? Nebo jen nahradit všechny tvůrce, kteří nám poskytují veškerou hudbu a filmy? Nebylo to náhodou to, o co šlo při hollywoodské stávce?

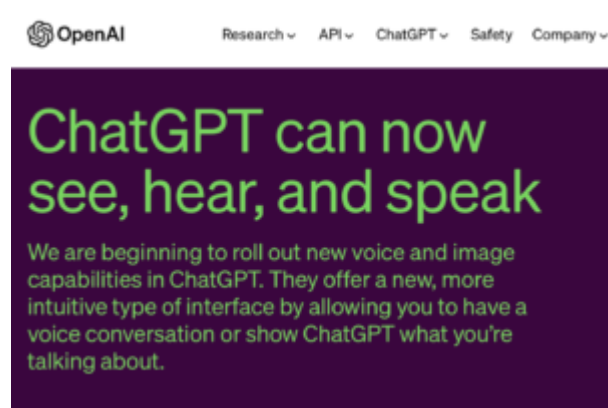
Některé z těchto obav jsou oprávněné. Některé jsou pohádky, které už byly v posledních několika generacích zpracovány v desítkách populárních filmů. (Paging HAL.)

Zatímco jsme posedlí jejími dystopickými stinnými stránkami, nebereme v úvahu dobré věci, které pro nás může umělá inteligence v příštích letech udělat, od vyšetření rakoviny po projektování silnic. Umělá inteligence změní nespočet životů k lepšímu.

Existuje však jedna zásadní hrozba, kterou AI představuje a kterou jako bychom všichni ignorovali, hrozba, která velmi souvisí s teologií a okouzleným pohledem na to, čemu akademici někdy říkají morální antropologie. Umělá inteligence má schopnost podkopat naše chápání lidské osoby.

Vysvětlím to na příkladu.

Rostoucí schopnosti umělé inteligence

Snímek obrazovky z oznámení ChatGPT společnosti OpenAI.

Na začátku října společnost OpenAI oznámila, že její algoritmičtý jazykový model a zobrazovací platforma “nyní vidí, slyší a mluví”. Ukažte AI například obrázek kola a zeptejte se jí, jak snížit sedadlo: Platforma Open AI dokáže obrázek analyzovat, určit, jaký typ kola je na obrázku, prohledat své databáze a vyplihnout pravděpodobnou odpověď – textovou nebo hlasovou.

AI samozřejmě ve skutečnosti nepřemýšlí. “Je” to řada algoritmů a neuronových sítí s přístupem k velmi rozsáhlé databázi vytvořené lidmi. Jak říká jeden profesor z Michiganské univerzity, který se zabývá strojovým učením: “Přestaňte používat antropomorfní jazyk k popisu modelů.”

Opět je tu to řecké slovo “anthropos” – člověk. Profesor se obává, že když používáme jazyk, který přejímá podobu nebo strukturu člověka, implicitně tím kazíme způsob, jakým o umělé inteligenci přemýšlíme. Namlouváme si, že jazykový model nebo obrazová platforma by mohly být, no, jako my.

Naše měnící se pojetí lidskosti

Obavy však sahají hlouběji, a to opačným směrem. Zatímco někteří mohou mít tendenci přiblížit se názoru, že umělá inteligence je jako my, širší kultura je ve skutečnosti připravena přiblížit se názoru, že jsme jako umělá inteligence.

Mnoho studentů na mých hodinách v posledních letech říkalo něco jako: “No, nejsme v podstatě jen organické stroje? Co je podstatně jiného na způsobu, jakým analyzujeme fotografii, zapojujeme databázi a vychrlíme odpověď na otázku?”.

Základním problémem je pokročilý stav naší kultury, který filozof Charles Taylor nazval “rozčarováním”, zejména pokud jde o [naše chápání sebe sama](#).

V sekulárním věku postkřesťanského Západu už naše kulturní subjektivita nemá způsob, jak dát smysl nadpřirozeným pojmům – jako je stvoření k obrazu a podobě Boží – duše, milost, transcendentní a svobodná vůle nebo (v některých extrémních případech) [dokonce vědomí](#).

Máme však způsob, jak dát smysl strojům, počítačům, algoritmům, neuronovým sítím – v podstatě všem formám hmoty v pohybu.

Několik posledních století a zejména několik posledních desetiletí nás připravuje na to, abychom si sami sebe představovali jako velmi podobné umělé inteligenci. Naše schopnost vidět, slyšet, mluvit a další činnosti bytostí – které již nejsou považovány za nadpřirozené – jsou tedy srovnatelné s činnostmi jiných druhů neuronových sítí.

Připomínání si sebe sama

Kdybychom umělou inteligenci vysvětlili středověkému člověku, je nulová šance, že by si ji spletl s tvory, jako jsme my. Jejich kulturní představa o tom, jak je člověk utvářen, by jim takovou chybu jednoduše nedovolila.

I já zásadně nesouhlasím s naším redukcionistickým pohledem na člověka 21. století. Místo toho se rozhoduji pro moudrost mistra Jediho Yody, který Luka Skywalkerera ve filmu Impérium vrací úder učil, že nejsme pouhá “hrubá hmota”, ale naopak “světelné bytosti”. Jsme obdařeni duší, jejíž podoba odráží obraz a podobu Boží.

Stejně tak reagujme na umělou inteligenci s rozvahou a opatrností, neodmítejme věci, které s ní přijdou a které změní život, ani nekriticky nepřijímejme každou její nebezpečnou či destruktivní aplikaci. Především se však braňme představě, že umělá inteligence je jako my nebo – což je ještě horší – že my jsme jako umělá inteligence. Ani jedno, ani druhé nemůže být dále od pravdy.

Charles C. Camosy
Religion News Service

[Baptist Standard](#)

Charles C. Camosy

Charlie C. Camosy

Charlie C. Camosy je profesorem lékařských humanitních věd na lékařské fakultě *Creighton University* a držitelem stipendia *Monsignor Curran Fellowship in Moral Theology* na semináři svatého Josefa v New Yorku.

Vyjádřené názory jsou názory autora.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)